

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Din cauza ajunului și serbătoarei Sântului Botetz, de Mercuri și Joi, nrul cel mai de aproape va eși Sâmbătă în 8 Ianuarie.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român“.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul următoriu, al anului 1883, cu prețul cel mai moderat ce se poate vedea în fruntea foaii.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă assignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Decemvre 1882, a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espeditiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Crucea roșie.

Dacă resboaiile nu se pot estermi și nici că se vor estermi vre odată, până când vor fi oameni pe lume, trebuie cu satisfacțiune să vedem că simțul de umanitate a găsit căi și mijloace, prin care să tempereze orovile inevitabile ale resboiului. Căile și mijloacele aceste sînt instituțiunile cu care ne întâlnim în toate țările lumii civilizate și care la creștini poartă titlul „crucea roșie“.

Instituțiunea aceasta s'a indigenat și în țările coroanei ungueresci și a primit sancțiunea legislativei și prin articolul de lege XLI din anul 1882. Spre prosperarea acestei instituțiuni și ca ea să fie cu atât mai îmbelșugată în vîrsarea de binefaceri asupra pătîmitorilor în urma resboaielor, s'au înființat loterii sub priveghiarea statului, cari promit tot odată și câștiguri frumoase.

Până aci n'avem nimica de șis de cât să aprobăm, precum am aprobat și aplaudat tot deauna ceea ce este bun și folositoriu în viața statului și a societății omenesci.

Affăm însă din diarele patriotice maghiare că instituțiunea aceasta se întrebunțează și spre alte scopuri, care de și sînt filantropice și aceste, totuși întrebunțarea se abate dela scopul original. Mai mult; se întrebunțează spre scopuri care sînt îndreptate, cu tendență maghiarisătoare, contra naționalităților nemaghiare. Cetim adevă, că se spriginesc institute de creștere de copii seraci între slovaci, în care de sigur are să se pună din vreme bază la maghiarisarea copiilor slovaci și nemți din partea locului.

Dacă vor fi adevărate scirile din diarele patriotice maghiare în privința aceasta, apoi per consequentiam din venitele dedicate pentru resboiicii nenoroșiți în resboaiie ne putem trezi făurindu-se institute cu care să se dea resboiu limbei noastre; ceea ce după noi nu ar fi la loc și nu ar fi patriotic nici decum.

Sînt critice timpurile, în care trăim. Împregiurarea aceasta, credem că este un îndemn de ajuns ca acei ce conduc sorțile societății din statul nostru să fie cu toată considerațiunea la ceea ce este mai de lipsă, la liniscea sufletească a tuturor locuitorilor fără deosebire de naționalitate. Ba din contră să încurageze pe fie care cetățean al statului la contribuiri spre scopuri mărețe, cum e și cel al „crucei roșie“.

De câte ori a cerut lipsa, noi încă din modestele noastre mijloace, prin stăruința patriotică, am concurs cu obolul nostru. Și ca cei care am contribuit, nu e vorbă, că ne-am da în laturi, când vorba ar fi de scopuri folositoare.

N'am voi însă, ca și atunci, când am contribuit, și contribuim pentru scopuri, cari fiind destinate binelui tuturor să ne pomenim că am contribuit și contribuim sub o firmă din cele mai plausibile și mai atrăgătoare, pentru lucruri, cari în urma urmelor să fie aplicate în contra noastră, a unei părți a contributorilor.

Să se deprindă odată cei ce conduc sorțile țerei a stărpi și umbra de ingrigiri pentru esistența națională a fiecărei naționalități, și să însufe fiecării dinplă încredere prin urmare și zel pentru tot ce e patriotic în sensul cel adevărat, dar să nu lucre tot unilateral și în detrimentul comuniunii, în care trăim.

stofă grosă, și trei părechi de ciorapi de lână îmbrăcați unii peste alții.

Ca să și poată face instalația mai bine, Cristiano lăpdase paltonul, căciula de lână și peleria cu păreții lați. El era un june subțire și mare cu față de tot frumoasă, umbră de păr des și negru în desordine.

Soba începea a te face să simți căldura și jucele cu sânge viu nu era nici decât gîngăș la frig. El umbla dar prin odaie în cămașă, cum se dice, și făcea dispozițiunile de lipsă spre a petrece noaptea cât s'ar putea de comod. El nu se nelinisea, dacă va afla oare paturile promise; ci dacă va găsi Jean ceva de beut și de mîncat.

— Foarte prost am fost, și dice el, de n'am cugetat la aceasta, trecînd prin castelul nou și pe la moșie; dară cum să cugeti la așa ceva, când îți sufă vîntul ace de ghiață în ochi!

La moșie ni s'a spus (și cugetînd acuma la aceasta ni s'a spus într'un ton foarte șiret) că avem să aflăm de toate cu îmbelșugare în castelul vechiu, firesce, dacă i-a plăcea bătrînelui Stenson a ne deschide; așa dară pe semne lui nu i-a prea plăcut, fiind noi siliți a ne deschide înșine. Cu toate acestea, eu am epistola de admisie în buzunar, și de ar voi cine-va să mă scoată și de aici, îi arăt colții.

După aceasta Cristiano duse pe Jean cu bagagiul său cu tot în adîncătura ce se afla sub treptele de lemn, și căutînd cu lumina vre un cuiu

Revista politică.

Sibiu, în 3 Ianuarie 1883.

Raportul comisiunei de imunitate referitor la propunerea: de a se lua spre sciință sentința adusă în cauza deputaților G. Rohonczy și Gabriel Varady pentru duel, a provocat via discutiune în dieta Ungariei. Unii din deputați susțineau, că conculul referitoriu la suspendarea imunității unui membru al dietei nu învoală în sine îndreptățirea: de a se esecuta și eventuala sentința adusă în contra lui. Spre scopul din urmă se recere concul separat. Raportul comisiunei să se ia numai în parte spre sciință. Ministrul de justiție, Pauler, susține, că conculul referitoriu la suspensiunea imunității conține și îndreptățirea esecutării eventualei sentințe, de oare-ce prin suspensiunea aceasta se predă deputatul din partea casei eo ipso competenței judecătorești.

În urmă se primesce propunerea comisiunei și se ia simplu spre sciință condamnarea duelanților.

Ministrul de instructiune, Trefort, răspunde la interpelațiunea deputatului Hegedüs, referitoare la serbarea milenară. Trefort a prezentat cestiunea aceasta consiliului ministrilor și a consultat academia de sciințe în privința constatării anului, în care s'a petrecut ocuparea țerei de cătră maghiari. Trefort a primit imputernicirea: de a aduce la cunoscînța casei, că Majestatea Sa nutrește interesul cel mai viu pentru serbarea aceasta. (Strigări: eljen.) Ministrul e de părere, să se institue o comisiune din sinul dietei, care să conducă pregătirile ce au a se face pentru numita festivitate. Cu festivitatea aceasta ar fi bine să se combine ridicarea vre unui monument sau a unui edificiu monumental, bună oară, clădirea edificiului pentru ședințele parlamentului, sau crearea unei fundațiuni humanitare sau culturale. Răspunsul ministrului se ia spre plăcută sciință.

Naumovicz, cunoscutul preposit din procesul de înaltă tradare contra rutenilor, ne spune o telegramă originală a lui „Pester Lloyd“, a eșit în ultima Decemvre v. din legatura bisericei greco-catolice, s'a convertit la credința greco-orientală și a trimis papei un script de șee coale cu subscrierea „fratele tîu în Christos“, în care caută a dovedi din punct de vedere teologic și istoric, că biserica orientală este singură biserica cea adevărată a lui Christos, Christos este capul ei, eară primatul este o usurpa-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Crmare 1).

Cristiano, remase singur, se ocupă de predilecția sa inocentă pentru măgarul său. Dela intrarea sa în sala ursoaicei, el fu eliberat de bagagiul cel purta în spate.

Cristiano se puse într'un unghiu și și rënduia bagagiul ce consista din două lăzi mărișoare, dintr'o legătură, cuprindeînd două lemne lungi, albe și ușoare cu traversele lor date în jos, în sfârșit dintr'un val de pînză și de tapiserii destul de nou, bine aședate într'un toc de piele. Toate aceste erau materialul său de artist, industria sa, pânea sa. În-cât pentru garderoba sa, el nu era prea îngreunat; el avea o mîna de albituri legate într'o batistă, și un surtuc de postav gros ce servea lui Jean drept învîlitoră, când nu era pe spatele proprietarului său. Restul efectelor îi acoperea trupul, afară de un fel de palton venețian cam purtat, nesce pantaloni de

de care să lege măgariul, el zări o ușă în părtele de lemn, tocmai în fundul acestei loge mici și intră în unghiul defectuos al odaiei.

Precum nu observase iragularitatea aceasta a planului, el nici acuma nu și da samă dacă se află într'un pasagiu făcut prin zidul cel gros, sau între două ziduri împreunate la înălțime.

El împinse ușa secretă, că așa una și era, fără a aștepta de a o găsi deschisă, și vedînd că nu era reținută prin nimic, mergea cu precauție de-a dreptul.

Nu făcuse trei pași și lumina se stinse. Avu noroc cu focul din sobă, deși putu aprinde earăși lumina, ascultînd cu multă plăcere șueratul aspru și duios al vîntului închis în pasagiul secret.

Cristiano avea spirit romantic, lui îi plăceau fantasiile poetice.

I se părea că spiritele închise de atîta vreme în sala aceasta pustie i se tînguiau că sînt tulburate în misteriiile lor.

Temîndu-se însă că frigul va înrăuți troana sêrmanului Jean, închise ușa după sine, observînd în dosul ei zăvoarele puternice, cari prin greutatea lor făceau de se închidea ușa de sine.

Noi îl lășăm să caute după aventuri și întroducem alt călător în odaia ursoaicei.

Și acesta intră pe neașteptate, însă el este însoțit de Ulfilas, care-i luminează cu respect, precînd un lacheu mititel, îmbrăcat în roșu, îl urmează.

țiune. Uniunea bisericească greco-catolică cu Roma nu se va pute susține și întoarcerea Uniților la credința lor antică, prin volnicia Iesuiților, față cu preoțimea unită, numai se va accelera. Naumovicz declară în sfârșit, că nu i permite conștiința ca se caute indiferent la necumpătările calumnii ale Romei față cu biserică și că de aceea se vede silit a se întoarce la credința părinților săi. Pertractarea la curtea de casațiune în procesul contra rutenilor Naumovicz, Ploszczanski, Spunder, și Zaluski va avea loc în 20 Februarie.

Afacerea aceasta care s'ar părere particulară, între alte, „Deutsche Zeitung“ din Viena o află deamă de a o discuta într'un articol de fond, în care ține, că dacă Galiția ar fi oare unde la apus sau la meadă și în monarhie, ar fi indiferent dacă rutenii mai țin sau numai țin uniunea cu Roma. Galiția însă este în vecinătatea Rusiei și aceasta i dă însemnătate politică.

Persoana contelui Andrassy ear formează obiectul de discuțiune. Dilele trecute a fost primit în mai multe rânduri în audiență de Majestatea S'a: „National-Zeitung“ aduce scirea, că contele Andrassy ar fi designat de următor contelui Wimpffen în Paris. E posibil, nu însă și probabil. Dacă ar fi aplecat ministrul de externe de odinioară să între de nou în serviciul de stat, ar urmări de bună seamă un scop mai înalt și nu s'ar mulțami cu postul de ambasador în Paris. Dar ce ar și face în Paris. Relațiunile amicabile nu însă și intime dintre Austro-Ungaria și republica franceză dau dovadă, că postul din Paris nu e un oficiu de rangul prim. Ambasada din Berlin e cu mult mai însemnată. Dacă cu toate acestea e adevărată scirea care se ventilă nu are se treacă mult și ne vom pomeni că contele Kalnoky a făcut loc contelui Andrassy. Clătirea contelui Andrassy în anii 1875 până 1879 între dorința de a ocupa Bosnia și între aceea de a interlasa ocuparea, în fine renunțarea lui la ocupare, încă nu s'a dat uitării. Partea aceasta a activității sale nu prea e glorioasă. Andrassy însă de altă parte ar fi o garanție pentru raportul amicable dintre Austro-Ungaria și Germania.

Într'un articol intitulat: „Perspectivele în Austria“ declară foaia berlineză „National-Zeitung“:

„Dacă vor continua Cechii persecutarea elementului Germaniei, nu vor pute rămâne aliații noștri, cu toate asigurările date de ei, că vor a fi aliații noștri. Dezvoltarea afacerilor în Boemia ne înșulfă îngrigire, cu atât mai vârtos, că nu se vede nici o perspectivă, dela care ai pute spera delăturarea răului. Noua lege electorală ne amenință și cu mai mare rău; viitorul cel mai de aproape ne procește mari schimbări. Timpul în care se se introduce ecuilibrul dorit, se vede a fi departe. Ce e mai dureros! Afacerea aceasta se privește de secundară.

Părerea, că: alianța austro-germană s'ar pute lega strins numai prin un tratat economic, de oare-ce numai într'unirea intereselor politice și materiale e în stare a crea o legătură firmă între aceste două monarhii, părerea aceasta ținem, earăși se discută, „Grenzboten“ din Lipsia, care descoperi în Noemvre a. tr. existența unui tractat în scris între Austria și Germania, făcând recenziunea „Notițelor“ principelui Bismarck, dă, cu ocaziunea aceasta, expresiune și păreri referitoare la eventuala Uniune-económica. Organul acesta, care reprezintă ideile guvernului

berlinez se exprimă în următorul mod: „Prin fer și foc“ ce e drept, dar în fine succese mântuirea Prusiei și prin ea a Germaniei. Mântuirea aceasta fu folositoare și pentru Austria mai întâiu indirect, ear decând cu tractatul din 1879, în mod direct. Dacă n'ar exista un tractat formal ar trebui să se inchee, căci două puteri atât de iubitoare de pace precum e Germania și Austria s'ar vedea necesitate a o face. Dacă este drept că tractatul existent ar fi numai pe 5 ani, ar fi tare de dorit să se prelungească din motive foarte evidente. Ar fi numai natural, dacă la o eventuală schimbare o tractatului s'ar adauge și anumiți paragrafi național-economici.

Interesele ambelor monarhii ar concede, ca să și spriginească și întărească relațiunile bune politice prin relațiuni economice mai de aproape pe calea tractatului. Impregiurarea, că Cislaiania e țeară mai industrială ear Translaiania mai mult agronomică, poate ar înainta efectuarea unor astfel de relațiuni.

Gambetta fu înmormântat în 13 Ianuarie n. în Nizza.

Gladstone este greu bolnav.

Slavi și Teutoni.

Sub acest titlu, cetim în „Românul“, d. H. de Kerlehand publică în diarul „le Soleil“ următorul articol:

„Lupta este neînclăturabilă între Slav și Teuton. Ea este foarte aproape chiar. Ea va fi lungă, sân-geroasă, îngrozitoare...“ Aceste cuvinte ale lui Scobelev, al căror răsădit se scie cât de mare a fost în Europa, servă de epigraf unei foarte interesante lucrări ce dl Eduard Marbeau a publicat acum, la librăria Hachette, sub titlul „Slavi și Teutoni“.

Această carte este resumatul notelor ce d. Marbeau a luat, a impresiunilor ce a adunat călătorind prin Europa orientală. De aceea ea cuprinde, în loc de considerațiuni generale mai mult sau mai puțin discutabile, fapte precise, care permit de a aprecia adevăratele cauze ale adăncului antagonism ce există între rasa slavă și rasa germană.

Lupta neînclăturabilă între Slav și Teuton, pe care o prețuia Scobelev, cu puține luni înainte de moartea sa destul de misterioasă, această luptă, care ar încăera o sută cinci-deci milioane de oameni, dela țermii Vistulei până la aceia ai Dunării, și dela litoralul Balticeii până la acela al Mării Negre, este ea iminentă, este oare amânată într'un chip nedefinit? D. Marbeau crede că ea se poate privi ca apropiată. Pentru densul, vechile uri contra Germanilor, ce sunt adănc înrădăcinate în inimile slave, vor provoca probabilmente mai nainte de sfârșitul secolului o esplosiune îngrozitoare.

Bătălia dela Sadova a avut de scop de a se scie, dacă Prusia sau Austria va reprezenta în Europa elementul german; la Sedan era vorba de a se otări dacă Francia sau Prusia va ține sceptrul european acum însă este vorba de alt ceva cu totul. Răsboiul ce se pregătesce nu mai este numai un răsboiu dintre stat cu sau, dintre o rasă cu o altă rasă; el va fi Orientul aruncându-se asupra Occidentului; va fi hordele nenumerate, înregimentate după chipul armatelor civilisate, pe care Rusia le va arunca asupra Europei. „Germania, ține d. Marbeau, va suferi o ciocnire „ingrozitoare și îi va trebui toată unitatea ei și tot „avântul ce scie să inspire Germanilor amorul de

„Vaterland“, spre a rezista la acest răsboiu de exterminare.“

În o luptă între Slavi și Teutoni, Slavii vor avea pentru ei numărul. Germanii nu sunt mai mulți ca cinci-milioane, pe când, dacă proiectele panslaviste s'ar realiza într'o di, Țarul tuturor Rușilor ar putea să amenințe Europa cu mai bine de una sută cinci-deci de milioane; imperiul rus are opt-deci și opt milioane locuitori, printre care sunt mai bine de șese-deci milioane Slavi. Să se mai adauge la acestea și cele opt spre-dece milioane de slavi din Austro-Ungaria, apoi cele trei milioane de Poloni din regatul Prusiei, 1,755,000 Sârbi din regatul Serbiei, 4,500,000 Bulgari, rasa slavă va reprezenta singură mai bine de nou-deci milioane de oameni.

Dacă, în urma unor evenimente pe care nu le putem prevedea, visul lui Scobelev, marea idee panslavistă s'ar realiza, noul imperiu de Orient al căru suveran va fi Țarul alb, ar lua o formă ciudată. Prin Boemia el s'ar întinde până dincolo de Praga și s'ar atinge aproape de Bavaria; prin Slavii de Sud, Bulgari, Sârbi, Sloveni, el ar cuprinde Triestul. În mijlocul acestei mări slave se vor arăta, ca și două insule mari naționalitatea română și naționalitatea maghiară. Românii și Maghiarii nu sunt nici ei cătuși de puțin dispuși să se lase a fi absorbiți de Slavi, precum nici Cechii nu sunt dispuși a se lăsa să fie absorbiți de cătră Germanii. Această situațiune este foarte bine indicată de d. Marbeau.

„Românii, ține el, mai au pe lângă toate strălucirile calității ale raselor latine, fineța Slavilor; ei sunt înzestrați cu o forță puternică de asimilare care le-a permis până acum să subsiste ca rasă deosebită. Ei formează o masă compactă de aproape opt milioane locuitori bine înrădăcinați în munții Carpați, încă de pe vremea când Traian întemeia coloniile romane în Transilvania.

„Maghiarii, așezați în centrul Ungariei, în vastele câmpii ce se întind dealungul Dunării și a Tisei, n'au pierdut nimic din bravura Hunilor pe care îi revindecă ca strămoși ai lor. Ei sunt una din ramurile familiei finele ale cărei resturi trebuiesc căutate în părțile cele mai septentrionale ale Rusiei. Originea mongolă a Maghiarilor devine mai vedită prin instinctul de dominațiune, care este partea cea mai bătătoare la ochi a caracterului lor, de cătră prin trăsăturile lor fizice. De și ei sunt impresurați de Slavi, cari sunt de trei-spre-dece ori mai numeroși ca ei, dănsii găsesc încă mijlocul de a ține sub autoritatea lor directă, atât la nordul cât și la sudul regatului St. Stefan, mai bine de trei milioane Slovaci, Ruteni și Sârbi. Eată dară o aglomerațiune de cinci-spre-dece milioane de Români și Maghiari, cari vor fi tot-dea-una gata a împedea pe Slavii dela nord pentru a opera unirea lor cu Slavii dela sud. România și Ungaria se află închise între aceste două mase slave ca două alune într'un clește.“

D. Marbeau observă că și dacă rasa germană este bine mărginită la nord de mare, la vest de Francia, la sud de Alpi și de riul Drava, în schimb coastele ei orientale sunt foarte neliniscite. Aceste fruntării orientale n'au nimic comun nici cu fruntăriile statelor, nici cu configurațiunea pământului. În Saxonnia, în Silesia, în Polonia prusiană și în Polonia rusă, germană, rasa slavă trăiesce împreună în cea mai mare parte din orașe și sate. De aici se nasc o situațiune necontentit încordată, lupte necurmăte

tremurând de frig. Aceste trei persoane se întrețin în limba delecarliană, și se află încă în curte; Ulfilas cu o față spăiată, ceialalti doi cu un aer nerăbdător.

— Lasă, Ulf, lasa fētu-meu, destulă politeță; luminează-ne până la faimoasa ceea de odaie și veđi iute de calul meu. A asudat grozav trăgându-ne în sanie preste dealul stâncei voastre. O sêrmanul cal! Nu l'ași perde pentru deca mii de rixdale.

Așa vorbea lui Ulfilas primul avocat a orașului Gevala, doctorul în drepturi dela facultatea de Lund.

— Cum, domnule Goeffe *) D'ta vrei să petreci noaptea aici?

Dară ce cuțeți?...

— Taci, taci. Sciu că aceasta va supera pe bravul Sten; însă dacă mă voui fi instalat, se va liniști și Dlui. Veđi de cal 'ți ține... Eu 'mi aflui calea.

-- Cum, domnule avocat, d'ta vrei așa noaptea singur cu nepotul Dtale?...

— Năncule! Tu scii bine că n'am copii! Vini Nils, de-mi ajută să desprind pe bietul Loki. Veđi bine că aici oamenii flencănesc și nimic mai mult.

Hai, mișcâte; ai înghetăt într'un fleac de călătorie de trei sau patru ceasuri noaptea?

— Lasă, lasă domnule Goeffe, că i prea mic, zise Ulfilas simțind imputarea avocatului, dute D'ta în dreapta la ușa cea dintăiu și te adăposteste, mă îngrijesc eu de cal.

— Hm. Nu mai ninge. Un vânt cald a muiat vremea, răspuse dl Goeffe, carele după profesiune și gust nu era mai puțin vorbitor decât Cristiano; mie nu mi-a fost frig nici decât, și mai cu samă dacă mănânc un orz bun și fumez o pipă bună înainte de a mă culca... Ei bine, Nils, du dară ceva colo în odaie, aceasta te va ocupa, te va încălzi. Dormi deja? Este numai la șapte oare

— Vai, domnule Goeffe, ține micul lacheu clămpenind din dinți, de atâta vreme e noapte, și mie'mi e pururea frică noaptea!

— Frică! Dar de ce? Ei mângăie-te; în anotimpul acesta, țioa creșce cu un minut și jumătate.

Vorbind așa, dl Goeffe, un bărbat de vr'o șei-deci de ani, șubret activ și vesel își duse el însuși calul în grajd, precând Ulfilas trăgea sania sub șopron acățat hamul împodobit cu clopoțele și mititelul Nils ședând pe nese pachete continuă a tremura sub galeria de lemn ce încungiuera curtea.

După aceea, dl Goeffe fiind asigurat, că scumpul său Loki, micul său cal elegant și nobil, căruia i-a dat numele lui Prometeu din Mitologia scandi-

navă, era grijit, se duse cu pas sigur cătră odaia ursoaicei.

— Hăi, stăi, domnule avocat îi ține Ulfilas, anu ici. Odaia cu două paturi, ce o numim odaia păzitorului...

— Ei da, o cunosc bine, raspuse dl Goeffe, am și dormit acolo.

— Se poate, dară de mult. Ea este acum așa de ruinată...

— Ei bine, dacă e ruinată, imi vei face patul în odaia ursoaicei.

— În odaia ur...?

Ulf nu cuteza a sfârși așa i se părea idea dlui Goeffe de nemai pomenită; însă luându-și curăgiu el ține:

— Nu, domnule avocat, nu aceasta nu se poate, D'ta glumești! Am să caut cheia dela odaia ceealaltă, ea va fi doară mai îngrijită de cum gândesc (unchiul meu întră uneori acolo) și mai fiind acolo o ușe ce dă spre galerie, nu vei avea neplăcerea a trece prin odaia... care o scii.

Cum, de când s'a astupat cu zid ușa de pe trepte, băiete odaia ursoaicei nu și a pierdut încă renumele cel rău? Ei Ulf, fētul meu, tu esci pentru anii ței cam prost eu îți poruncesc să-mi deschiți aici îndată. Este prea frig să aștept până ce cauți cheile celelalte și fiind-că ai...

— Nu o am, exclamă Ulfilas, îți jur domnule

*) Gevala, Gefle, Gesle, Goeffe sunt numele unui oraș după maniera scrierii. Din întâmplare, avocatul, de care este aici vorba, purta numele orașului în care și esercita profesiunea.

jicniri de tot momentul. Dar armele nu sânt egale; Germanii au asupra Slavilor superioritatea ce dă o civilizațiune mai înaintată; ei pun pe fugă nise poporațiuni, cari nu se dau înapoi decât cu ura în suflet. De aci se naște în Slavi o ură de moarte, care face din German dușmanul ereditar.

Având o mare răbdare Germanii, ori pe unde sunt în contact cu Slavii, merg înainte cu o mare băgare de seamă, dar își urmăresc cu stăruință ținta care este de a desnaționalisa și a predomni rasa protivnică. Ei fundează scoale, în care învățământul este predat în limba germană: ei stabilesc din distanță în distanță colonii industriale sau agricole. Ei cumpără mai ales pământuri. Aceasta este mai cu deosebire chipul lor de procedere în ducatul de Posen.

Țăranul, slav Țice în aceasta privință d. Marbeau, ori pe unde vede pe German stabilinduse, simte că-și va perde mijloacele de existență. Pământul, comerțul, industria îi scapă din mâni și trec puțin câte puțin în mâinile Germanilor. Astfel dar nu mai este nici o îndoială asupra soartei ce-l așteaptă. Micul trib al Venșilor, care este în agonie în Sasonia, lângă Bautzen, este o rămășiță din populațiunile slave, care poporau altă dată Germania de Nord. Germanii au pus mâna pe valea Oderului, Țărul stâng le aparține de a în întregul lui. Acum bătaia este pe Țărul drept. Prusienii sânt în luptă cu Polonii. Capitaliștii prusiani smulg bucăciță cu bucăciță dela gentilomii poloni domeniile stramoșilor acestor din urmă; țăranul german, ne mai voind să se espatrieze în America, vine și se așează alături cu cultivatorul polon, și ajutat de compatrioții lui și de guvern, ajunge a-i lua locul. Atunci familia slavă, sērăcită, este nevoită să plece în lumea Nouă. Dela scoala primară și până la universitate, tot învățământul este combinat spre a germanisa generațiunile viitoare. Țăranul polon vede că guvernul prusian neputând a-l denaționalisa, îi atacă copiii, și la trebuință li se schimbă numele polone în nume germane. Cât despre burghezi, dacă nu-și trimit copiii să și facă studiile în străinătate, ei sânt nevoiți a-i lăsa în mâinile unor profesori, a căror glorie este de a viri teoriile germane în capul tinerimii ce le este încrețuită. Și mai târziu, nu există nici vre un loc în administrație, nici înaintare în armată, pentru ori-cine este Polon. Comerțul și industria, fiind în mâinile Germanilor, Polonii trebuie să treacă fruntaria și să se ducă la Varșovia, dacă voiesc să găsească mijloace de existență.

D. Marbeau Țice cu drept cuvânt că această luptă socială este unul din spectacolole cele mai uimitoare din istoria națiunilor. Vedē vom oare cel din urmă act al dramei, resboiul între Germania și Rusia? Franca va fi în cele dintăiu rënduri spre a asista la reprezentațiune, care va fi foarte interesantă pentru ea.

Anul 1882.

Januarie.

3. Arabi bei este numit ministru de resbel în cabinetul egiptean.
4. Lupta lângă Karino, în Erzegovina.
5. Guiteanu, omoritorul președintelui Garfield, este condamnat la moarte.
7. Alegeri senatoriale în Franca; republicanii câștigă 25 voturi.

Goeffe că nam nici cheia dela odaia ursoaicei nici cea dela odaia păzitorului.

Disputându-se așa dl Goeffe, însoțit de Ulfilas care i lumina supărat, și de Nils, care i-se suia pe călcăie sosi la ușa cea dintăiu a pavilionului în a cărui parter se afla odaia ursoaicei, nefiind ușa aceasta închisă decât numai printr'un un zăvor exterior avocatul intră fără nici o pedecă în tinda scurtă, suie cele trei trepte și împinge de ușa ursoaicei care cedează mâinei sale nerăbdătoare și se deschide larg cu un vuit așa de jalnic încât Nils se retrage cuprins de spaimă.

— Deschisă! a fost deschisă! exclamă Ulfilas pâlind, încât fața s'a roșie și strălucitoare era susceptibilă a pâlă.

— Ei bine, și apoi? Țice dl Goeffe, dl Stenson s'a fi plimbat pe aici.

— El nu vine nici când încoace; domnule Goeffe! O! Nu mă tem că Dlui vine aici.

— Ei, cu atăta mai bine. Mă pot instala, fără a-l jena și fără ca să mă bage în samă. Dar ce-mi spune-ai tu? Eu viu aici pentru că arde soba!... Vedē eu cum stă treaba domnule Ulfilas Stenson! Tu ai închiriat sau promis cui-va, prē care-l aștepti odaia aceasta. Pe credința mea cu atăta mai rău. În castelul nou nu este loc trebuie să aflu loc aici! Înșă mângăie-te fētū-meu, eu am să și plătesc așa de bine ca ori și cine. Aprindē sfesnicile aceste, sau mai bine adă oeva în ele și apoi adă ștergare și tot ce

10. D. J. Brisson este ales președinte al Camerei franceze.

26. Demisiunea cabinetului Gambetta.

30. Formarea cabinetului Freycinet-L. Say-Ferry.

Februarie.

11. Trei Țeci și trei membrii din delegațiunea Alsaciei-Lorene iscălesc o moțiune prin care cer revisuirea legii care interȚice, cu începere dela 1 Martē 1882, întrebuițarea limbei franceze în desbaterile acestei adunări.

16. Turburări în Irlanda. Mașina infernală la Edinburg; șapte răniți. Discursul generalului Scobeleff la Paris.

23. D. Bradlaugh este gonit din Camera englesă cu 291 voturi în contra 83.

Martie.

2. Turburări la Ancona (Italia) cu ocaziunea condamnării lui Cipriani. — Încercare de omor asupra Reginei Victoria de către Wedrick Mac Lean. — D. Bradlaugh este ales la Northampton.

3. Generalul Skobeleff este aclamat la Varșovia.

6. Generalul Scobeleff sosesc la Petersburg, primire entusiastă.

23. Camera din Statele-Unite votează o lege, interȚicând pentru o perioadă de 20 ani imigrarea Chinezilor.

Aprile.

8. D. de Giers este numit ministru al afacerilor străine.

13. Deschiderea oficială a esposițiunii dela Buenos Ayres

16. Camera din Statele-Unite votează o nouă lege care interȚice, pentru Țeci ani, imigrarea Chinezilor.

21. Ukaz al Țărului interȚicând militarilor să pronunțe discursuri politice.

22. Reichstagul german realege ca președinte pe d. de Levetzow, conservator.

24. Lordul Spencer este numit vice rege al Irlandei.

26. Lupta dela Chott-Tigri între armata franceză și insurginții algerieni.

Maiu.

1. Trupele franceze ocupă Ha-Noi, capitala Tonkinului.

6. Lordul Cavendish și Thomas Burke sânt uciși în Phenix Parc la Dublin.

8. Arabi pașa convoacă, fără autorizarea Khedivului adunarea națională. — Camera franceză votează restabilirea divorțului în prima citire.

22. Înăugurarea drumului de fer dela Sant-Gothard.

30. Arestarea deputatului socialist german Bebel.

Iunie.

2. Moartea lui Garibaldi.

7. Rescoală la Alecsandria.

14. Camera franceză votează, ca 300 voturi contra 204, desființarea inamovibilității și otăresc cu 284 voturi contra 212, că judecătorii vor fi aleși.

10. Comitele Tolstoi este numit ministru de interne în locul comitelui Ignatieff.

20. Demisiunea ministrului de finance Bitter, în urma unor neînțelegeri cu principele de Bismarck.

22. Înăugurarea la Genua a monumentului lui J. Mazzini.

30. Guiteau este spândurat la Washington.

Iulie.

4. Camera englesă votează legea de coercițiune pentru Irlanda.

6. Moartea generalului Skobeleff la Moscva.

11. Englezii bombardează Alecsandria.

14. Înăugurarea palatului municipal din Paris.

17. D. Bright se retrage din cabinetul engles.

19. Crisa ministerială în Franca în urma votului Camerei privitor la primăria din Paris.

20. Ministrul Freycinet își retrage demisiunea în urma votării unei ordine de Ți de încredere.

29. Camera franceză respinge cu 450 voturi contra 75, creūteie cerute de guvern pentru a acoperi cheituelile unei ocupări a canalului de Suez. Cabinetul Freycinet demisionează.

August.

8. Formarea noului cabinet francez, sub președența dlui Duclerc.

12. Proclamarea în care Sultnul proclamă pe Arabi de rebel.

15. Înăugurarea la Dublin a Statuei lui O'Connell.

29. Luptă între Englezi și Arabi la Kasassin.

Septembrie.

3. Cholera se declară la Mennille.

12. Bătălia dela Tel-el-Kebir.

15. Armata engleză intră în Cair. Arabi este făcut prizonier.

22. Un incendiu distruge cu desevârșire esposițiunea din Sidney (Australia).

Octombrie.

29. Alegeri primare în Prusia.

20. Congresul păcii se întrunesc la Buxelles.

23. Încercare de omor asupra regelui Serbiei la Belgrad.

27. Moartea lui Mohamed-el Sadock, beilul Tunisiei. Fratele său, Ali-bei este recunoscut ca bei.

29. Alegeri în Italia.

Noembrie.

5. Alegerile generale în Norvegia dau majoritatea rapicalilor.

11. Camera franceză, cu 344 contra 128, respinge des-părțirea statului de biserică.

17. D. de Giers pleacă din Petersburg spre a merge în Italia.

30. Reichstagul respinge cu 153 voturi contra 119 propunerea pentru reluarea întrebuițării limbei franceze în Alsacia-Lorena.

Decembrie.

6. Mareșalul Serrano dezvoltă prgrama sa în senatul spaniol.

21. Generalul Menabrea, ambasadorul Italiei, presentă scrisorile sale de acreditare președintelui Republicii franceze.

23. Arestarea principelui de Krapotkin la Thonon (Franca).

31. Moartea lui Gambetta. „Românul.“

Varietăți.

* (Concertul de Duminecă seara.) Scurt timp după concertul din Decembrie a. tr. Reuniunea română de cântări ne-a suprins plăcut cu concertul de eri. Timpul cel scurt se vede că a avut oare care influență și asupra compunerii programei. Eram dedați a auzi mai mulți numeri pentru cor; de astădată au prevalat piesele solo, atât ce privesc cântarea cât și musica intrumentală.

Programa prin aceasta a câștigat mai multă varietate și a putut satisface și diverselor gusturi.

Piesele de solo, fiind de astădată esecutate mai esclusiv de secul frumos, sântem în drept a le da întâietatea.

Domnișoara A. P. a sciut storce din vioară sunete dulci, esecutând „Air varie“ de Beriot cu elegență și siguranță indestulitoare. Aplausele

— De unde scii tu aceasta, frate Ulf? Zise doctorul în drepturi suridând, pre când frigul din afară se unise cu frica spre a îngrigi pe mititelul Nils.

— Eu vedē aceasta din trei lucruri, răspuse Ulf cu graiu posomorit și profund. Cel dintăiu este, că Dta ai aflat poarta curții deschisă, de și eu o închisesem la apusul soarelui; al doilea că și ușa dela odaia aceasta a fost deschisă, un lucru ce nu l'am mai vedut de 5 ani de Țile, de când am venit aici să îngrigesc și să servesc pe unchiul meu; al treilea, un ce de necrețut: iată că arde focul în sobă, deși nu s'a mai făcut foc aici de două Țeci de ani și doară și mai demult!... În sfērșit... stăi, domnule doctor, iată pe podile ceară, tocmai acum vērșată, și totuși...

— Și totuși tu însuși o verși, fiindcă Ții felinarul strîmb!

— Ba nu, domnule Goeffe! nu; luminarea mea e de sēu, și ce vedē aici sub candelabru... stăi!

Și, ridicând capul, Ulf scoase un țipet înspăimântat, vedēnd în candelabru în loc de un-sprē-Țeci luminări și jumătate numai Țeci și jumătate.

Avocatul era dela natură binevoitor și optimist. În loc de a și perde răbdarea asupra preocupățiunei lui Ulfilas și asupra spaimii lui Nils, el cugetă numai să și bată joc de ei.

Va urma.

trebuie și nu Ți uita de cină. Nils își va ajuta; el e foarte îndemnat, foarte vioiu, foarte gentil. Ei Nils, mișcâte; află tu însuși odaia unde avem să durmim, odaia păzitorului, cum Țice Ulfilas. Eu sciu unde este, dară nu vreau să și o spun. Cearcă, arată-ne că esci cu minte, domnule Nils!

Bunul dl Goeffe vorbea în pustie: Ulf stă încremenit în mijlocul odaiei, Nils își încăldea mâinile la sobă avocatul și făcea singur singurel instalația sa. În sfērșit producēnd Ulf un sūsțin puternic de a mâna o moară, esclamă cu ton emfatic:

— Pe onoarea mea, domnule Goeffe, pe fericirea mea vecinică eu n'am promis odaia aceasta nimenui Dta n'ai putea avē o astfel de idee, de ai scii ce s'a petrecut aici și ce se petrece încă în Țioa de astăȚi! O! pentru lumea întreagă unchiul Stenson n'ar consimți să te las aici! O să-i dau de scire că ai sosit și de oare ce în castelul nou nu Ți-s'a rezervat apartamentul dtale, unchiul meu își-va da pe al sēu în castelul vechiu.

— La aceasta eu nu consimt, răspuse dl Goeffe ba te și opresc a-i spune că sânt aici. Dlui va afla mâne că mie-mi place aici cât se poate de bine: odaia păzitorului e cam mică, însă de durmit destul de mare. Aceasta-mi va fi salon și cabinet de lucru. Adevērat, oă nu este plăcută, dară pentru trei sau patru Țile voiu fi întrēnsa liniscit.

— Liniscit! exclamă Ulf, liniscit într'o odaie, prin care umblă dracul?

binemeritate, credem că o va îmbărbata a se perfecționa în instrumentul vioarei care cere studiu și diligență. Dra M. R. care a învins indispozițiunea din concertul trecut pre deplin a desvoltat în canzona din „Nunța lui Figaro“ de Mozart un portamento remarcabil și ne bucurăm de progresul ce-l putem constata. Doamna S. B. și dra S. Br. au executat două numere din „jocuri slavice“ de Dvorak pe piano cu mare dexteritate și finețe. Publicul a fost plăcut impresionat prin motivele compozițiunii. Surrinderea cea mai mare a făcut auditorilor d-na A. Br. prin Recitativ și Arioso din „Paulus“ de Mendelssohn și aria din „Orfeus“ de Gluck. Vocea sonoră și metalică a atras atențiunea generală, cu deosebire aria din urmă a plăcut mult.

Trecând la coruri putem constata cu plăcere că au fost studiate și executate prea bine. Meritul necontestabil e al dlui dirigent G. Dima, care a condus ca un general, care scie că poate conta la puterile lui sigure. Fragmentul din opera „Loreley“ de Mendelssohn, o piesă, care cuprinde greutate considerabile pentru cântăreți s'a executat cu o precisiune și cu o vervă vrednică de recunoștință. Ensemblul a fost cu atât mai complet cu cât dra br. E. P. a cântat partia solo cu adevărat accent dramatic invingând greutatea obositoare ale portului cu închinata ușurință.

Repetițiunea corurilor din „Cruciați“ de Gade a fost bine primită. Dl P. a cântat partul lui Rinaldo destul de eroic.

Corul al treilea ne-a adus o compozițiune nouă de dl G. Dima: „Hora“ de Alesandri. Motivele naționale care dl compozist a știut să le prelucra, poate pe alocurea într'un stil prea înalt artistic, a produs efectul dorit și publicul a fost electrizat de compozițiunea vie și plină de ritmul caracteristic. Acompaniarea corurilor pe piano a fost îngrijită de doamna M. Br. cu acurateța cunoscută, câștigându-și merite nouă pentru reuniune.

E de prisos a spune că atât solo cât și corurile au provocat aplauzele cele mai vii. Solistele au fost deosebit distinse cu aplause.

* (Avis) Joi în 6/18 Ianuarie 1883. se va aranja o petrecere cu danș în sala dela „Împăratul Romanilor“. Bilete de intrare se află la casarul „Reuniunii de cântări“ în locul „Asociațiunii Transilvane“ în 17 și 18 Ian. 1883 st. n. dela 4—5 oare d. a. *Comitetul aranjator.*

* (Ziua de Sântul Vasile din anul acesta ne-a resuscitat în memorie onomastica unui bărbat care de altmîntea este cunoscut publicului român din Sibiu și giur de mulți ani. Este vorba de onomastica dlui Dr. Vasile Szabo, care a funcționat mulți ani ca medic al consistoriului archidieceșan. Acest domn, după ce a funcționat mai târziu ca medic al milițiilor teritoriale mai mulți ani, intrând în statul de odihnă, s'a așezat eară în Sibiu. Amicii și cunoscuții lui de odinioară și câți și-a câștigat în timpul din urmă, n'au lipsit al bineventa cu ocaziunea acestei zile, felicitându-l și urându-i încă mulți ani.

* (Necrolog). Irina Ghidiu ca soție, în numele său și a fiilor Andreiu, profesor în Caransebeș, Ioan, proprietar în Deda, a ficei Maria, a nororilor Maria și Gafina, a nepoților Ioan Teodor și Andreiu cu inima înfrântă de durere aduce la

cunoscință că iubitul lor soț, resp. tată, socru și moș Teodor Ghidiu, proprietar în Deda, în etate de 84 ani la 27 Decemvre a. c. și-a încheiat cursul binecuvântatei sale activități pămîntesci. Remășițele pămîntesci se vor așeză pentru vecinică odihnă Joi 30 Decemvre v. în cimiteriul bisericei gr. or. din Deda. Fiei țărina ușoară: Deda 28 Decembre 1882. Irina Ghidiu, ca soție, Andreiu, Ioan și Maria ca fi. Maria și Gafina ca nurori; Ioan Teodor și Andreiu ca nepoți.

* (Convocare.) În sensul §-lui 7. din statute convoc prin aceasta adunarea generale a reuniunii femeilor române din Mediaș și jur pe ziua de 1. Februarie st. n. 1883 la 2 oare d. a. în scoala greco-catolică din loco, la care sînt poftite onoratele membre a reuniunii a se presenta, cu atât mai vîrtos căci la aceasta adunare este a se îndeplini alegerea președintei, comitetului permanent și a bărbaților de consiliu, precum și a membrilor suplente.

Mediaș în 28 Decemvre 1882.

Alexandrina Gerasim.,
președinta reuniunii.

* (Inundări.) Dela Rab, Strigoniu și dela Mohaciu, telegrame au adus scirea despre pustiiri mari cauzate de apă. Case surpate, mobile și alte trebuințe omenesci ruinate, până și vieți omenesci cădute victime undelor, eată pe scurt ce a făcut apa în Ungaria. Ați cetim că la Esseg șanțurile fortăreței și promenada sînt sub apă; la Carloveș a intrat apa în cetate.

* (Un tron furat.) Regele Ioan al Abisniei se află în mare perplexitate, căci tâlharii i-au furat tronul. Nu de mult regele au fost comandat un tron nou. După ce a fost gata această mobilă ce a costat peste 100,000 franci, s'a trimes cu o caravană la Adua. Însă în apropiere de acel oraș, caravană a fost atacată de tâlhari. Acestia au pus mîna pe tron și pe 600decorațiuni ale ordinului abisin *Satam Suleiman.*

* (Cismele generalului). „Eveniment“ povesteste următoarea istorioară tragi-comică despre un bêtân general, cunoscut în Paris: Generalul făcea asalt asupra inimei unei vîduve tinere, care însă îi respingea mîna și averea. Ca un strateg abil el își propuse să cucerească un post înaintat, adecă pe camerista, care pentru bani buni făcu să se întâlnească generalul cu vîduva frumoasă. La oara fixată generalul veni la scara din dos. Camerista îi dîse că trebuie să se ferească de a face șgomot. La primii pași scara trosni. Caută să vî scoateți „cismele“, dîse fata. Generalul n'avu ce face, se desculță și luându-și încălțămîntea în mîna, urmă pe fată printr'un coridor, prin două anticamere, cobori o scară și se opri la ușa mare. „Am sosit“ i dîse fata. Ușa se deschise și... generalul cu cismele în mîna se vîdî în fața unei societăți de 20 persoane. Tinera vîduvă își subscria în aceea seară contractul de căsătorie cu un proprietar de case de pe bulevardul Italian. Generalul fu poftit să se încălțe și să subscrie și el contractul. „Resboiul“.

* (Monstru) „V. Covurluiului“ spune că în ziua de 19 curent, femeia Hana, soția lui Solomon Leibovici locuitor pe strada Traian Nr. 78 a născut un copil monstru. Picioarele dela genunchi în jos sînt încrucișate, limba lipită de partea de jos a gurei; anusul său e ne perforat, ceafa moale și la

spate în jos de șele are o rană. Monstrul trăia încă alaltăeri.

* (Notițe bibliografice.) *Columna lui Traian.* Sumar numărului 10—12.

B. P. Hășdău: Doina răstoarnă pe Rösler. Zilot Românul: Tudor Vladimirescu. O cronică inedită dintre 1800—1821.

B. P. Hășdău: Crștet și urzică. Etimologie poporană din epoca formațiunii limbei române.

N. Densușianu: Monumente pentru istoria țării Făgărașului.

Chr. Negoescu: Căntece soldătesci din ultimul răboiu.

B. P. Hășdău: Domname și Turcame. Sufixu romanice ame la Macedo-români.

Climescu, Curpăn, Petrov și Pătu. Din Bacău.

obiceiurile juridice ale poporului român în județul B. P. Hășdău: Gioagă. O pagină din istoria armaturei române.

I. Bianu: Alexandru Dascălu. Un scriitor de peste Olt din secolul XVII.

B. P. Hășdău: Apendice la notița d-lui Bianu. P. Ispirescu: Judecata Vulpei-Snoavă din gura poporului.

G. Chițu: Cuvinte creștine în limba română. Note filologice.

P. Hășdău. Șugubet și șugubină. Un rest din influința juridică a slavilor.

Dr. Al. Marienescu: Gruia lui Novac și fata de latin. Baladă poporană de peste Carpați.

B. P. Hășdău; Manuscript românesc din 1574 aflător la London în British Museum.

T. Calimah; Originea familiei Calimach. Două acte comunicate.

B. P. Hășdău: Nu e în toate zilele Paște. Originea creștinismului la români. *Cronica.*

Loterie.

Sămbătă 13 Ianuarie n. 1883.

Viena:	81	65	36	43	40
Timișoara:	24	31	40	81	57

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.25	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.60	85.57
Renta ung. de hârtic.	84.90	84.80
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.50	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	89.75	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	109.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.75	94.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pămîntului.	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.50	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.—	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane.	95.03	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	98.75	98.75
Sorți ungarești cu premii	114.40	113.75
Sorți de regularea Tisei	—	110.—
Datorie de stat austriacă în hârtic.	77.05	77.—
Datorie de stat austr. în argint	77.60	77.65
Renta de aur austriacă	95.90	95.75
Sorți de stat dela 1860	130.40	130.50
Aețiuni de bancă austro-ung.	836.—	835.—
Aețiuni de bancă de credit ung.	273.75	273.—
Aețiuni de credit austr.	284.—	283.90
London (pe polița de trei luni)	119.60	119.55
Seriuri fonciari ale institutului „Albina“	100.—	100.—
Galbin.	5.64	5.63
Napoleon.	9.51	9.48
100 marce nemțesci	58.55	58.70

Publicațiune.

„**Restaurația**“ din grădina Nr. 3. în strada Schevis se dă în arêndă.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria subsemnatului inspectorat în strada măcelarilor Nr. 32. unde se primesc și ofertele.

Sibiu, 3 Ianuarie 1883.

Inspectoratul localităților archidieceșane. [334] 4—4

Nr. 319. [337] 2—3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se ști ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absenție se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de soția s'a. Sibiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiterial gr. or. al tractului Sibiului ca for matrimonial de I. instanță.

LOTERIA ESPOZIȚIUNEI TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: bani gata 50.000 floreni sau 8.800 galbini.

2. nimeritori principali: bani gata 20.000 floreni sau 3.500 galbini.

3. nimeritori principali: bani gata 10.000 floreni sau 1.750 galbini.

4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgelile în preț de câte 5000 fl.

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de câte 3000 fl.

987 nimeritori în preț de câte 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Una soarte **50** cruceri!

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Comande pe lângă acluderea a 15 cr. spese de port sînt a se adresa la

[336] 2—4

TRIEST, P. Grande N. 2. **Despărțământul loteriei Esposițiunii Triestine** FILIALA VIENA Fleischmarkt N. 2.